

XII. kötet.

Budapest, 1897. január 3-án.

1. szám.

Talpa
A kis praktikus.

M. N. MUZEUM KÖNYVTÁRA
Hírlap-könyvtár
Növedéknapló
1897. évi 538. sz.

Laczika. Papa, ez a bácsi nagyobb úr, mint te vagy?
Apa. Miért kérdezed?
Laczika. Hogy kezet kell-e neki csókolnom?

Kétség között.

Szeretsz-e, nem szeretsz-e,
Nem kérdem tőled én;
Nincs egy sugárka, egy se
Sorsom bús éjjelén.

S ha volna is sugára,
Örökké csak epeszt!
Elmúlik nem sokára, —
Kerüld el lányka ezt!
Keress vidámabb tájat,
Kerüld el engemet,
Bár meghalok utánad,
Igy is áldom neved.

De nézz a csillagoknak
Sorsára, édesem:
Csupán éjjel ragyognak,
De nappal sohasem.

Nem kérdem, hogy szeretsz-e?
Azt kérdem tőled én:
Ha csillagom lehetsz-e
Sorsom bús éjjelén?!

Haan Béla.

Ritka meglepetés.

A. Te Jóska, mivel leped meg karácsonyra a feleségedet?
B. Azzal lepem meg, hogy teljesen józan leszek.

14

csókol.

**A sok Kohn,
vagy a megfokozott fivérek.**

Kocz-kocz-kocz.
Nem disznókról van szó, hanem koczognak.
Hökk! Meghökkenem.
— Szabad! — kiálték elszántan.
Az ajtó megnyílt; ismeretlen ember lépett be rajta.
— Kihez van szerencsém és mivel szolgálhatok? —
kérdem az idegentől.
— Kohn vagyok.
— Örvendek a szerencsének. Mivel szolgálhatok?
— Uram, a szerencsének mindenki örvend; de ha az embert egy Kohn hivatlanul meglátogatja, azon nem tudom, mit lehet örvendeni!
Különös ember, gondoltam magamban, miközben székel kináltam Kohnomat. Leült.
Egy ideig mereven, de komolyan néztünk egymásra. Észrevettem, hogy nem tudja, hol kezdje. Végre megszakitottam a csendet.
— Mivel szolgálhatok?
— Legelőször egy tiszta zsebkendővel.
— Tán náthás?
— Hat év óta.
— Sajnálom, nagymosás előtt vagyok.
— Mit? Ön annyira ki hagyja fogyni a zsebkendőit?
— Csak kettő van, azokat magam szoktam mosni s most történetesen mindkettő piszkos.
— Bocsanat, uram, hiszen mi mindketten férfiak vagyunk. — Ezzel kihúzva ingrészletét, gyászosat trombitált s visszagyúrte.
Leendő anyósom gyászdalát véltem hallani, mikor kiméletlen fogással arca kiemelkedő centrumát fagotnak használta.
— Uram, ön nem veteráner?
— Veteráner? Az nem vagyok, hanem egy szerencsétlen ember, az vagyok s lássa, én azért nem örvendhetek a szerencsének.
— Beszéljen, uram, beszéljen!
— Tudja meg tehát, hogy én tanácsért jöttem!
A helyzet komoly hangulatához mérten, tudományos pofát vágtam, két karomat összefontam vézna termetem felső részén.
— Halljuk, halljuk, fiatal barátom! — mondám tévesen a hetvenéves aggnak.
— Uram, tudom, hogy okos ember, én önt már rég óta ismerem.
E kijelentés, mint az életben első és legnagyobb bók, annyira meghatott, hogy a szekrényemhez rohantam s tisztább zsebkendőmet a kettő közül Kohn úrnak nyújtottam, a ki már ismét keservesen szuszogott.
— Köszönöm, köszönöm, s nagyot túlkölt a szennyes kendőbe.
— S ha szabad kérdezni, honnan ismer ön engem, Kohn úr?
— A műveiből.

Székelem recsegni kezdett, de nem tudom, a fészkelődés, vagy a rögtöni sulyváltozástól-e.

— E szerint tehát ön irodalomkedvelő?
— Rajongok az írók- és művészekért.
— Hihetetlen!
— Pedig úgy van. Nem lát a könyvpiacozon oly mű napvilágot, a melyet át ne olvasnék. Semmi sem kerüli ki figyelmemet.
— Látom. De most legyen szabad kérdezni, melyik művemből ismeri az én nevemet?
— Oh kedves Regedei úr, ki ne olvasta volna az ön legutóbbi regényét: a «Sok Kohn»-t. És épen ez a regény szülte bennem azt a komoly elhatározást, hogy önt fölkeressem, mert a ki annyi Kohn közt kiismeri magát, mint ön ama nagyszerű regényében, az közöttünk, négy Kohn között is igazságot tehet.

— Beszéljen, uram, beszéljen! — mondám kíváncsian a fölött, hogy vajjon mit akarhat ez tőlem.

— Kohn néhányat szuszogott, ismét egyet túlkölt s elkezdte:

— Ezelőtt 44 évvel vezettem oltárhoz a bájos Feigelbaum Rebekát, Kohn Fülöp szatócs özvegyét. Rebeka igen kellemes teremtés volt, csak az volt egy kissé kellemetlen, hogy a megboldogult Kohn egy Jakab nevű árvát is hagyott az akkor még csak 22 éves Feigelbaum Rebekára.

— Ah, tehát önnek ez a fiú útjában van.

— Kérem, kérem, még nem vagyok a végén.

— A bájos Rebeka hat év mulva meghalt s a Jakab gyerek az én nyakamon maradt. Mit tehettem mást, újra megnősültem. De képzelje, mily szerencsétlenül. Halálosan bele szerettem ismét egy özvegybe, kit meg is kértem. A nőnek eszeágában sem volt engem kikoszarzni. Hogy is ne, gyermekes özvegy mindenkor szerencsének tarthatja, ha egy olyan becsületes ember — mint akkor én voltam — elveszi.

— S tán ez is egy újabb fiút hozott önnek ajándékba?

— Uram, az még semmi sem lenne, de ennek a fiúnak az apja is Kohn volt és a fiú Jakab.

— Ez már pech, — mondám nevetve.

— Kérem, ne tessék nevetni, ez nem vigjáték, ez tragédia. Ez nem «Három Kázmér», hanem két Jakab.

— Folytassa, kérem, nagyon érdekes.

Az öreg végigtörülte elkeseredett ábrázatát, s tovább folytatta:

— Négy év mulva meghalt a nőm s én ott álltam két kiskorú Jakabbal.

— No ez valóban szörnyűség! — feleltem látszólag el-
érezékenyülve.

— Két gyermekkel még kevésbé maradhattam egyedül. De most már föltettem magamban, hogy özvegyet többé el nem veszek, nehogy esetleg még egy Jakabot kapjak. Nem is kaptam többet s tán nem is kapok, ha harma-

dik s tán legszerencsétlenebb házasságom nem jövedelmez egy harmadik Jakabot.

— Rotterdam Eulalia, — kit a kóser libamáj iránti vonzalmam honoráriumának tekinthetek, — piros pozsgás jószág volt, mikor nőül vettem. Igérte, hogy hú marad hozzám a sírig, ha egyetlen kívánságát teljesítem. Nem is kérdeztem, mi a kívánsága, akkori bolond fejemmel rá mondtam az igent. Lehet, hogy soha sem tartott volna igényt ígéretem teljesítésére, ha kilencz hó múlva, — a nem tudom hány ezredik — kis Kohn nem születik. Én örült Kohn, mikor Eulalia *reconvalescens* lett, magam nógattam, hogy mi volt az a kívánság, a melyet házasságunk előtt kikötött. Képzelve szörnyű óhaját! Azt akarta: a fiú «Jakab» névre figyeljen.

— Szörnyűség, borzasztó! Uram, ha ön így folytatja, egész családjá eljakabosodik!

— Igaza van, — eljakabosodik, — felelte Kohn tragikus hangon.

— Mondja, kérem! Eulaliája nem elégedett meg két Jakabbal?

— Neki fogalma sem volt az én két Jakabomról, mert én azokat titokban tartottam s a láb alól jól elszállásoltam.

— Ez már baj. S teljesítette kérését?

— Megigérttem. Mit tehettem?

— E szerint tehát, a jelenlegi állapot három Jakabot mutat?

— Úgy van, három Jakabot. De ez még mind nem

lenne baj. Kohn Jakab, Kohn Jakab, Kohn Jakab ez semmi. De Kohn Jakab szatócs és Kohn Jakab szatócs, meg legidősb Kohn Jakab szatócs, ez engem megőrjít!

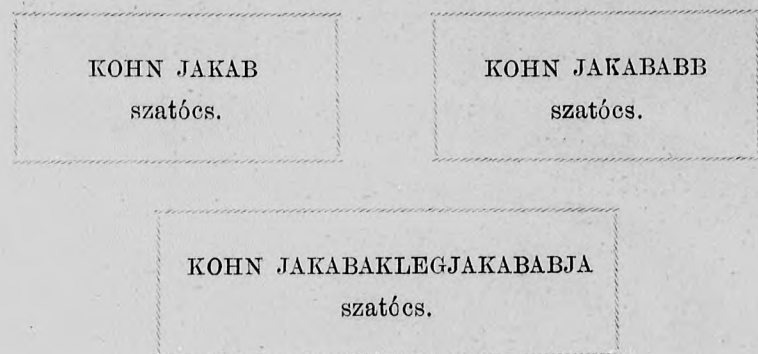
— Nem értem.

— Nem érti? Pedig érthető. Mind a három fiam Jakab, mind a három fiam szatócs s mind a háromnak a Háromdob-utczában van üzlete. Maholnap én a túlvilágra költözöm s három Rantzaut hagyok hátra, a kik folytonosan azzal vádolják egymást, hogy egyik a másiknak vevőit a névhasználat miatt csupa gabszágából elesébitja. Nos, mit szól ön erre?

— Kohn úr! Itt a szó nem ér semmit, itt tenni kell!

S tettem is. S mióta én tettem, azóta a Kohn-családban a legnagyobb egyetértés honol, mert a vevők a három Kohn Jakabot igen jól megkülönböztetik.

Ma már mindenki tudja, hogy van a Háromdob-utczában:

Az öreg Kohn is vigan túlköl.

Deák Jenő.

Ő is anya.

Orvos. Micsoda maga?

Nő. Anya vagyok.

Orvos. Hány gyermeke van?

Nő. Nekem? egy sincs.

Orvos. Hát minek mondja, hogy anya, ha még gyermeke sincs?

Nő. Nem az enyéme, mert én csak árva-anya vagyok a gyermekmenhelyen.

Pipogya férj.

Zúgolódik férjemuram:

«Ezt már tovább ki nem állom!

... Ez az asszony, ez az asszony

Azért van tán a világon,

Hogy csak mindig kedvét töltssem,

Most ezt ... majd azt ... egyszerre oh!

Itt is, ott is elvégzendő,

Annyi mindent fejemre ró! ...»

Igy fakad ki férjemuram;

De hát arra lelne-e szót,

Ha láthatná az aggancsot,

A mit neje fejére rótt?

Szatlmáry Károly.

Ez is foglalkozás.

Bíró. Hogy hívják?

Tanu. Csuha Marci.

Bíró. Miből él?

Tanu. Szennyes ruhából.

Bíró. Hogy-hogy?

Tanu. A feleségem mosónő.

Nincs oka rá.

Gross. Mit, te még kérdüre se vuntál o Tolpendoftot? Pedig ű oztott mandatt neked: bivolyborjó?

Klein. Mboh! Mit vanjak ütet ezért kérdüre?! Jól todom, hojd mindenki megvon jüzüüde orról, hojd én nem vodjok oz. Hát ódj kinézek én, mint edj bivolyborjó?

Hova rejtené?

Csirkefogó. Istenem, ha nekem olyan nagy bundám volna, mint sok embernek van, bizony ritkábban kapnának rajta, ha libát vagy pulykát elemelek!

Sok csapás.

Diák. Becsaptam a tanáromat.

Apa. És?...

Diák. Engem meg kicsaptak az iskolából.

Apa. Ez a csapás súlyosan ér engem, megérdemelnéd, hogy pofon csapjalak érte.

Egyenlőség.

Milliomos. Én valódi self-made ember vagyok. Lássá, én mint mezitlábos gyerek kezdtem el életpályámat.

Úr. Hát azt hiszi, kérem, hogy én cipővel jöttem a világra?

Hihetetlen álom.

— De bolondot álmodtam!

— Nos, mi volt az?

— Képzeld csak, álomban szénkereskedő voltam, s azért pöröltem a napszámosommal, mert kevesebbet akart mérni a zsákokba, mint a mennyi dukál. Hát nem hihetetlen álom ez?

Gyermekszáj.

Pista. Úgy-e, apám, most már elmentek innen a gólyák?

Apa. Bizony el.

Pista. No hát akkor hogy lehet az, hogy a Jánoska most született?

Megszokásból.

I. vendég. Hiszen itt éhen hal az ember, oly kis adagokat adnak. Hallatlan, a mit ez a vendéglős elkövet.

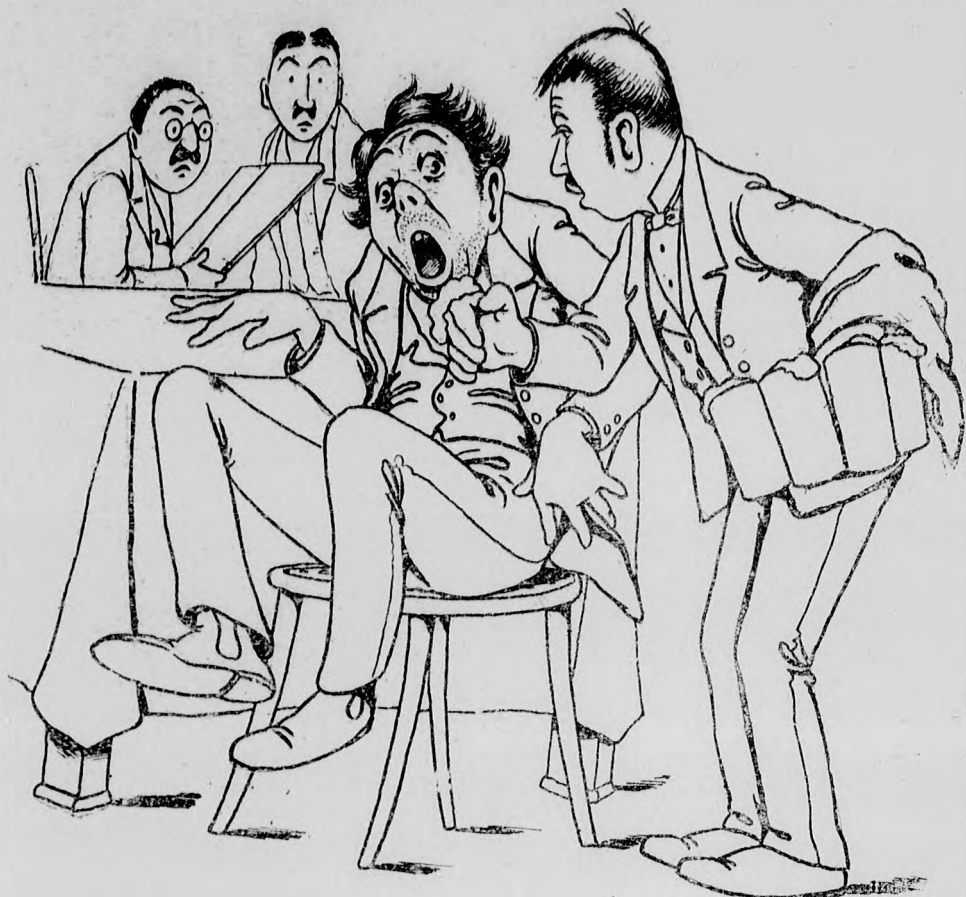
II. vendég. Nem csoda, kérem, mert ez a vendéglős tavaly egy gyomorhajos fürdőhely éttermét birta bérben.

Azok a babérkoszorúk!

I. író. Ez a Feri most egyre-másra a virágkereskedésbe jár.

II. író. Hát nem tudod, a jövő héten lesz a szindarabjának az első előadása.

A szokás hatalma.

Egy sörházás jobb módba jutván, no meg az évek súlya is nyomván a vállát, egyik öcscsét vette üzletébe, a ki ugyan nem gyakorolta azelőtt a sörös mesterséget — fodrász segéd volt; — de mint jól megtermett csinos fiú az öreg szerint jól festett, kezében a tiszta szalvétával s egy féltuczat teli söröskorsóval.

Az első napon, míg egyenkint jöttek a vendégek, nem történt semmi baj, a fiú mindenkinek oda tette a korsó sörét; de később a halomszámra történő rendelések annyira zavarba hozták a volt fodrászt, hogy a mikor egy színész, a ki fodrász korában is kliense volt, egy korsó sört rendelt, a fiú a csaptól a sörtesképű színészhez sietett és — a szokás hatalma alatt — bele mártotta hatalmas öklét a sör lecsurgó habjába és szabályszerűen bemázolta vele a halálra rémült művész állát.

Első virág.

Virágot adtál énnekem,
Az elsőt, szép leány,
Első virág! úgy érzem,
Tavaszt jelent talán.

A szív virágos, kéjteli
Legelső tavaszát,
A melyben vágyunk fölleli
A legszebb ideált.

Érezted-é, ha jön tavasz
Illatterhes lehe?
S tudod-e, mi a szívben az?
Szerelem a neve.

Első virágát te adád,
Ha szívből adtad azt,
Szálljon minden virága rád,
Ki adtad e tavaszt.

Virágok szépe, dalt adok
Cserébe szép leány, —
Legszebb virágon andalog
A leghűbb csalogány.

Haan Béla.

Szép lehet.

Rezső úrfi meg akarta csókolni
a rendkívül rút Amália kisász-
szonyt. mire ez felkiált:

— Mit akar ön uram?
— Nem akarok ma ebédelni.

Udvarias.

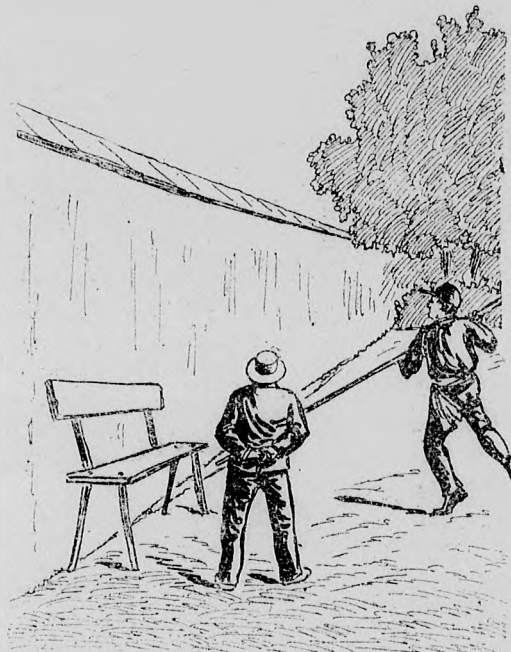
Hölgy. Ugyan miért vág maga
most ilyen savanyú arcot?
Ifjú. Mert nagysádra néztem.

**A megzavart szerelmi idyll,
vagy: nézd meg, hova ugorj!**

I.

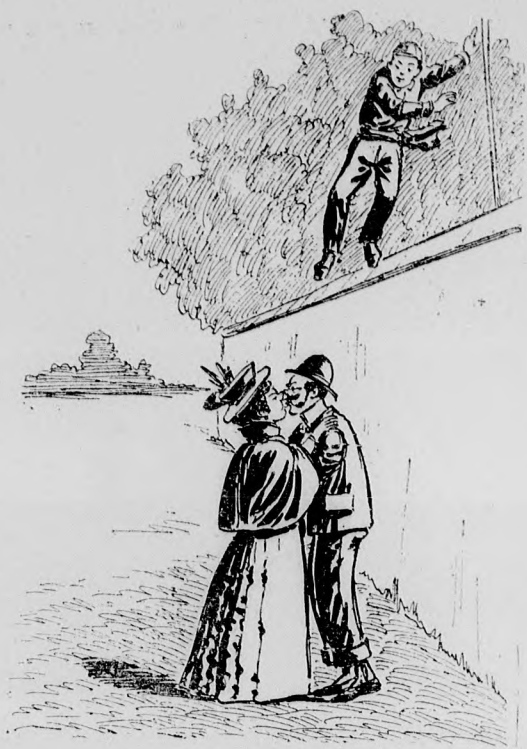
II.

III.

IV.

V.

Rosz idők.

Pékmester egy szinlapot olvasva: «Dráma három felvonásban!» Lám, mégis folyton csak a pékmestereket szidják, hogy a zsemléket kisebbre szabják és drágábban adják! Pedig hát nincs igazuk. Azelőtt a drámának öt felvonása volt, nem pedig három, és nem is fizettünk oly nagy belépti díjat, mint most.

Alapos magyarázat.

Dalfi. Popo, mi oz o kotono dalag?

Apa. O kotono dalag? Hát-hát, mikar o Koti lemegy o kopu elibe oz üvé bokájához.

Önérzetes lovak.

A. Mitől bokrosodtak meg egyszerre ezek a lovak?

B. A szégyenérzettől.

A. Mit beszélsz?

B. Meglátták, hogy szembejön velük a lósiszár, a ki még sem kapta meg értük a vételárat.

Indokolás.

Tanár. Micsoda beszédrész ez a szó: számár?

Nebuló. Ige.

Tanár. Ige? És miért?

Nebuló. Mert hajtogatni lehet: én számár, te számár, ő számár...

A kritikusok.

— A polgármesternek gyönyörű szerenádokat adtak. Nem hallottál felőle semmit?

— Nem én. Milyen tájt lehetett?

— Úgy kilencz óra felé.

— Ahá, most már tudom, miért vonyítottak a kutyáim annyira!

Gyermekszáj.

— Te asszony, — szól az apa mérgesen, — ha még egyet szólsz, rögtön kidoblak a házból.

Bandi naivul közbeszól:

— Apa, hátha a mama erősebb lesz, mint te?

Kölcsönösen.

Két fiatal ember, Ajtósi és Gombos víg lakodalmon, félig mámorosan, megissza az «te pajtás» poharat. Erősen fogadkoznak is, hogy nem fogják eltéveszteni soha, s többé nem magázzák egymást. Megállapodnak benne, hogy a ki eltéveszti, büntetésül vacsorát fizet.

Másnap találkoznak.

— Hogy van, Ajtósi úr? — kérdi Gombos.

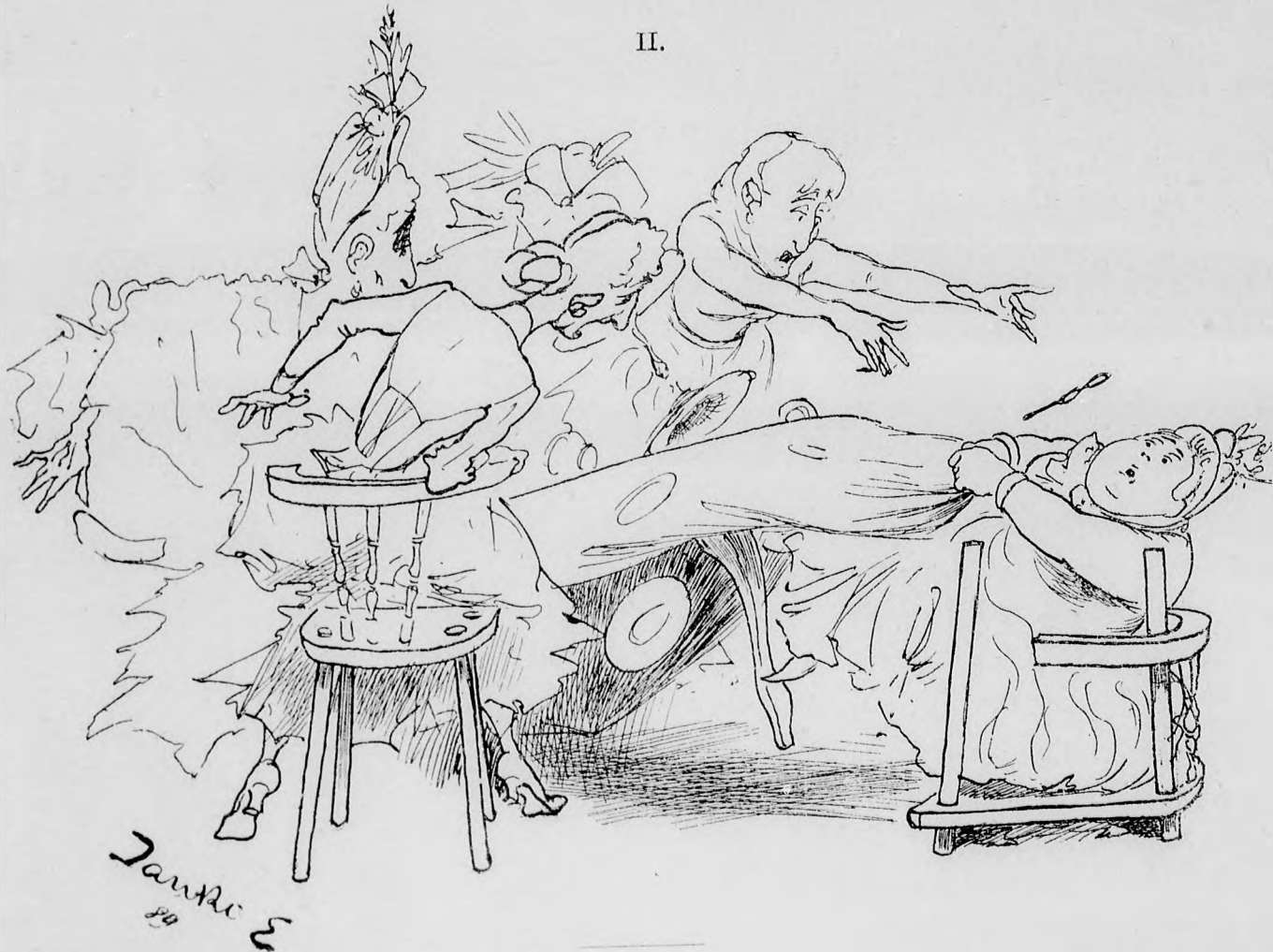
— Hohó! — kiált fel örvendezve a másik, — most *ön* vacsorát fizet, mert magázott!

Veszedelemes kövérség,
vagy: a földig süllyedt hentesné.

I.

II.

Modern koldus.

Urnö (a cselédhez). Adjon csak, Mari, ennek a szegény embernek egy kis húst és egy darab kenyeret.

Koldus. Köszönöm, nagysága, inkább egy csésze fekete kávéát innék, mert húst már ettem másutt.

Csipós.

Nagynéni (a roppant sovány új házaspárhoz). Nem volt szükség annyira sietnetek, hogy még a farsangon keljetek egybe, meg vagyok róla győződve, hogy nektek a nagybőjtben is megengedték volna, hogy egybekeljetek.

Monolog.

Szakácsné. Furcsa! Az a kereskedő semmi újévi ajándékot sem adott, pedig száz forinttal tartozunk neki!

Helyreigazítás.

Mariska. Jaj, milyen gyönyörű tortát is láttunk fent a kiállításon a... a történeti csarnokban!

Apa. No már ugyan hogy láttatok volna ott tortát.

Mariska. Igaz biz' a! Nem is ott, hanem az erdészeti pavillonban láttuk.

Ez is műbirálat.

Weisz. Nézd csak, milyen drágo kép ez. Ütezer florind.

Schwarz. Mi von ezen drágo, mikar csak olojfestéssel von befestve, még ho oronyfestéssel volna, okkor még érne volomit.

A vasuti étteremben.

Utas. Hozzon nekem egy adag borjúszeletet, s ha a vonat indul, jelentse!

Pinczér (félóra mulva). A vonat épen most ment el.

Mindig fényképész.

A vándor-fényképész törvényszék elé kerül szédelgés miatt.

Az ügyész szörnyen kikel ellene és dühösen követeli a sujtó ítéletet.

A vádlott egy ideig csak hallgatja, aztán egyszerre megszólal:

— Tessék csak barátságosabb arcot vágni.

Az altiszti iskolában.

Örmester. Ha a katona fegyveresen lép egy főlebbvalója szobájába, hogy jelentsen neki valamit, s a főlebbvalója megkínálja egy pohár borral, — mit kell tenni a katonának?

Baka. Azt nem tudom, örmester úr, hiszen olyan eset még sohasem fordult elő.

Herkules a váluton.

— Már csak két szivarom van; ez a két és feles kurta szivar szelel ugyan, de rémitő szaga van; a britannikának ellenben jó szaga van ugyan, de nem szelel, — hát már most melyiket szivjam?!

Jó biztatás.

— Barátom, az idej farsangon meg kell házasodnom, mert az idő eljár. Lassacskán már meg is kopaszodom.

— Hát annyira siettetni akarod a hajad kihullását?

Felhívás előfizetésre.

Kérjük olvasóinkat, a kiknek előfizetésük e hó végén lejár, s a humornak mindazon barátjait, a kik lapunk előfizetői közé óhajtanak lépni, az előfizetés összegének mielőbb való beküldésére, nehogy a késedelem a lap gyors szétküldésének útját állja.

AZ ELŐFIZETÉS ARA:

januártól márczius végeig ... 2 frt
 januártól június végeig ... 4 frt
 januártól deczember végeig ... 8 frt

Az előző évfolyamokból is áll még néhány teljes példány rendelkezésünkre, melyet előfizetőink 4—4 frtért rendelhetnek meg. *Az Urambátyám kiadóhivatala.*

A közvetítő filozófiája.

— Nű, hodjon tetszik? — faggatja fiát az öreg Smüle.
 — Nogy kezei vonnok, o mi nem elegánt, — jegyzi meg az áldozatnak kiszemelt Kóbi.

— Micsede? Igy okorsz eldabni oz eleven szerencsét? Oz gyün o sok monkátul, mert Zálíko von edj jó házi-osszony!

— Oz lehet, ho nem is kancsal, — veti közbe Kóbi, a kinek valószínűleg igazsága van.

— Aj wé! hodj lehet edj fiotol ember ilejen bota? O megtestesölt ártotlonság o Zálíko! ... Félt o szemedbe nézni, csak aldalvást merte rád pislagni, de nem kancsal.

— Csok legolább ne valna púpos! — sóhajt az ifjú.

— Tolán okorsz, hojd ne ledjen neki edj hibájo se nem? — torkolta le az ügyes Smüle és összehozta a pártit.

Bizonyíték.

Földesúr. Ismerte kend a mi családunkat?

Atyafi. Ismertem ám! Édes atyja uráéknál ettek legelőször új kenyeret a faluban.

Nem annyira a szemeseké, mint inkább a szemteleneké a világ.

*

A hol két szerelmes van együtt, ott már a harmadik ember — ötödik kerékszamba megy.

Szép nyereség.

Dörögi örömtől sugárzó arczczal szól barátjához:

— Képzeld, mngütöttem egy tizezer forintos nyereséget!

— Hogy-hogy?

— Hát elkaptam a Lingáék leányának a kezét.

A lepipált német.

Egy német atyafi hosszabb időre Budapestre vetődván, dicséretes buzgósággal igyekezett megtanulni a magyar nyelvet. E mellett azonban meg volt az a kevésbé szép szokása, hogy Ajtósival, a ki tanította, egyre vitatkozott, azt állítván, hogy a német nyelv szebb, hangzatosabb, stb.

Egyszer azzal állott elő, hogy a német nyelvben vannak a leghosszabb szók. Mondott is néhány kilencszótagosat, diadalmasan nézve mesterére.

Ez így felelt:

— Nem vitatkozom, mert az igazság valamely állítás visszautasíthatatlanságában rejlik.

Zilah, S. A poéma terjedelméhez képest nem elég csattanós, az adomák jobbára jók. — *Mátrás.* Az adomák közt van pár sikerült, a poémák közt egy sem. — *Dr. Faust.* A versben régi ötletet variál, az adomák jobbára újak. — *Budapest, G. M.* Komoly lapba való. — *Postás.* Mind jön képpel, vagy anélkül. — *Budapest, H. K.* Válogatunk bennök. — *Relfa.* Az adomákat egy híján besoroztuk, a versek egytől-egyig gyöngék. Kívánsága nem talál siket fülekre. — *Budapest, Z. O.* Későn érkeztek. Már csak az újévben kerülnek sorra. — *Lexi.* Jól cselekszi.

Felélős szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

A képeket horganyba edzi FREUND.

A Franklin-Társulat kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

TOMPA MIHÁLY VIRÁGREGÉK

NYOLCZADIK ÜNNEPI DÍSZKIADÁS

(HUSZONÖTÖDIK EZER)

nyolcz gyönyörű, színnyomatu képpel.

Atlaszra nyomtatott
színnyomatu díszkötésben 8 frt.

Ritka jelenség irodalmunkban, hogy magyar könyv *huszonötödik ezrének jubileumát* érje meg, s megérdemli az ilyen munka, hogy ily alkalomból ünneplésben részesüljön. Legméltóbban véltük ezt tehetni azáltal, hogy ezt a huszonötödik ezret mint jubiláris díszkiadást rendeztük, illusztrálva azt méltóan írójához és tartalmához, derült hangulatu, üde aquarellszerű, szinpompás képekkel.

Ha arról volt szó, hogy leányoknak, fiatal hölgyeknek gyöngéd, érzelemlágával rokon ajándékot adjunk, mindig Tompa Virágregéihez nyúlunk. Most hogy ily díszesen illusztrált, remek kötésű kiadásban kapható, még sokkal alkalmasabb ünnepi ajándéku.

Kapható minden könyvkereskedésben, vagy bérmentve a Franklin-Társulatnál Budapesten.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvtárúsnál kapható:

KAUKÁZUSI ELBESZÉLÉSEK

Irta

GNYEVICS P. P.

Az orosz eredetiből fordította

AMBROZOVICS DEZSŐ.

A szövegbe nyomott 70 eredeti képpel.

Ára füzve 1 frt 40 kr.

Tartalom Pusstaság. — Az apa. — Hasszán. — Boldog nap.

A Franklin-Társulat kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

Pásztortüzek

KÖLTEMÉNYEK.

Irta

JAKAB ÖDÖN.

Ára füzve 1 frt 20 kr. Díszkötésben 2 frt.

RÓZSÁK KÖNYVE

Hazai és külföldi írók műveiből.

Tizenkét színezett rózsaképpel.

Összeállította

G. BÜTTNER JULIA.

Ára díszkötésben 5 frt.

BÁRÓ KEMÉNY ZSIGMOND

összes művei.

Közrebocsátja GYULAI PÁL.

I., II. kötet.

GYULAI PÁL.

Regény öt részben.

Első kötet I.—III. rész, második kötet IV.—V. rész.

Ára a két kötetnek füzve 4 frt 50 kr.

III. kötet.

FÉRJ ÉS NŐ.

Regény két részben.

Ára füzve 2 frt.

Ára füzve 2 frt.

GYULAI PÁL

*

NŐK A TÜKÖR ELŐTT.

BESZELY.

Feszty Árpád rajzaival. — Harmadik kiadás.

Füzve 1 frt 40 kr. — Díszkötésben 2 frt.

Sikkes egyenruhákat

tábornokoknak, tisztéknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, erdészeknek, csendőrségek, rendőrségek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és anyakönyvvezetőknek készítenek

BLUM ÉS TÁRSA Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállítói.

Budapest, IV., Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Arjegyzékek készséggel küldetnek.

Pontos címre figyelni tessék.

A Franklin-Társulat kiadásában Budapesten megjelent, és minden könyvtárban kapható:

VERNE GYULA DÉL CSILLAGA a gyémántok hazája.

Francziából fordította

GYÖRGY ALADÁR.

Második egyedül jogosított kiadás

59 képpel.

Ara füzve 1 frt 40 kr., vászonkötésben 2 frt.

SENKI FIA REGÉNY

Irta

VERNE GYULA

fordította

GAÁL MÓZES.

Egyedül jogosított képes kiadás

74 képpel.

Ara füzve 3 frt. — Vászonkötésben 3 frt 60 kr.

VERNE GYULA.

SERVADAC HECTOR

kalandos utazása a naprendszeren át.

Átdologozta

SZÁSZ KÁROLY.

Második egyedül jogosított képes kiadás.

79 képpel.

Ara füzve 1 frt 40 kr., vászonkötésben 2 frt.

GUMMI

és halhólyagok, francia gyártmány orvosi tekintélyek által megesszéve és különösen ajánlva. Tuzatonként 60 kr., 1, 2, 3, 4 és 5 frt. *lapotles Americains* teszta 2 frt. *lafeti Sponges* női óvszerek, Prof Cister módszere, teszta 1, 2, 3 és 4 frt. *Ujdonságok. Pelyporus* *evantage* 1 frt 50 kr. Ujnanja 1 ott női óvszer 1886. márcz. 22. ót orgalomban, nagy előnyökkel bír nagy kedveltség miatt. Balatto des femmes 3 frt.

Peitel Lipótnál

kapható, Wien I., Kärnthnerstrasso Nr. 32 B. cs. k. kereskedelmi törvény szerikleg bejegyzett cég és Páris, 13. Rue petites Ecuries, kész énz vagy utánvét mellett. Egyetlen párisi képviselőt Ausztria-Magyarország részére úgy teljes, ha ználható 12 darabot tartalmazó minta-collectio 1 frt 80 kr.-ért. Magya levelezés

A Franklin-Társulatnál Budapesten megjelent, és minden könyvkereskedésben kapható:

BÁCSY JAKAB

Regényes történet a tizenhatodik századbéli hajduvilágból.

Irta

DELI.

Tizenöt a szövegbe nyomott rajzzal.

Ara füzve 1 frt 20 kr.

Hirdetések felvétetnek az „**Urambátyám**“ hirdetőhivatalában, Budapest, VII. ker., Barcsay-utca 15. sz. alatt.

A Franklin-Társulat kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvtárban kapható:

VAS GEREBEN munkáinak együttes képes kiadása.

Sajtó alá rendezte

Dr. VÁLI BÉLA ÉS Dr. SZIKLAY JÁNOS.

GYULAI LÁSZLÓ rajzaival.

Tiz kötet.

Ara füzve 20 frt, diszkötésben 28 frt.

Mindegyik regény külön is kapható és pedig:

A régi jó idők (117 képpel)...	füzve 2 frt, diszkötésben 2 frt 80 kr.
Nagy idők, nagy emberek (97 kép)	“ 2 “ “ 2 “ 80 “
Pörös atyafiak (108 képei)...	“ 2 “ “ 2 “ 80 “
A nemzet napszamosai (95 képpel)	“ 2 “ “ 2 “ 80 “
Egy alispán (100 képpel)...	“ 2 “ “ 2 “ 80 “
Garasos arisztokratia (98 képpel)	“ 2 “ “ 2 “ 80 “
Tekintetes urak (133 képpel)...	“ 2 “ “ 2 “ 80 “
Jurátus élet (107 képpel)...	“ 2 “ “ 2 “ 80 “
Életunt ember (137 képpel)...	“ 2 “ “ 2 “ 80 “
Dixi, Adomák (94 képpel)...	“ 2 “ “ 2 “ 80 “

Ezen illusztrált kiadás 88 füzetben is kapható és pedig füzetenként 25 krért.

TÉLI KURA

rheumatikus bajok, csusz, ischias stb. ellen a SZT.-LUKÁCS FÜRDOBEN, Budapest. A szállodák és fürdők egy épülettömböt képeznek. Minden helyiség fűtve van. Meghülés kizárva. Kénes iszapfürdő. Helyi bántalmak kezelése douche-massage és iszapb-rogatás által. Lútt és felvonó a vízben. Olcsó és jó pensio. — Prospectust küld az igazgatóság.

A valódiság és hatás biztosítása mellett!

THEODO TANAR

SZAKÁL-HAGYMÁJA

a legjobb és legbiztosabb szer, mely szép szakál növést idézi elő Használat előtt. Számtalan férfi, még a legmagasabb állásúak is, csupán e szernek köszönik szép szakálukat. Ez a szakál növést hihetetlen gyorsasággal idézi elő, úgy hogy 16 éves fiatal emberek ennek használatára folytán a leg-
rövidebb idő alatt szép teli szakált nyertek, mit az erről nyert bizonyítványok ezrei igazolnak.

Ára egy csomaggal 2 frt 10 kr. és 1 frt.

Tekintetes ur! Örömmel értesitem önt, hogy küldött szakál-hagymája igen hatásos szer. A rövid idő, mely óta azt használom, elegendő volt arra, hogy erőteljes szép szakált növesztett. Ismerősöm részére kérek még két csomagot postán küldeni.

Linz, 1882. jun. 25. Tisztelettel Linhart K. T. Fű st József gyógyszerész urnak Prága.

Ezen szakálhagyma valóban megérdemli a csodaszert elnevezést, mert a négy hét, mely óta azt használom, oly eredményt mutat fel, hogy biztos vagyok benne, miszerint újabb négy hét múlva régi vágyam teljesülni fog. Kérek stb. Leitmeritz. Korn A. Kapható Bpsten Török József ur gyógyszerésztárában, Király-utca 12. sz.; Pozsonyban Erdy István gyógyszerésztárában.

Megjelent és szerkesztőségünkben kapható:

Kópéságok.

A magyar ifjuság gyönyörűségére ékes rimekbe szedte

BARÓTI LAJOS.

217 képpel.

Jankó, Cserépy, Rubovics, Kiss L. és másoktól.

Ára egész vászonba kötve, színes címképpel 1 frt 50.

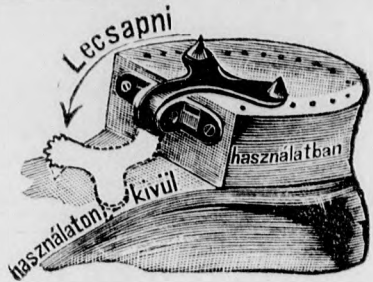
Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszert ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik közsvényél, csúznál, tagszagatásnál és meghuléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszert, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerésztárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter czégyjegy-zés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és ... vari szállítók, RUDOLSTADT.

Szabadalmazott Jégsarkantyúk!

Ezen renki kiv. leze szeru jeg-sarkantyúk mind n más gyártmá-nyú fölött lőnytt érd mel-nek. Jóval kisebbek és könnye bek, nem sér ik a sarkat, és nem is kell attól eltávolitani. Használaton kívül tel-jesen láthatatl nok.60kr.-nak előzetes beküldése ellenében portómentesen, vagy pó-tatánvét mellett szétküldi:

C. A. Stanek jun. Reichenberg.

Hirdetések felvételnek a hirdető-hivatalban. Budapest, VII., Barcsay-utca 15. szám alatt.

Pacholek Károly

(Alapított 1864-ben)

Első magyar kard-, sarkantyú- és vivőfelszerelési gyár BUDAPEST.

Gyártelep: VIII. ker., Balassa-utca 5. szám.

Főüzlet: IV., Koronaherceg-utca 10.

Fióközlet: VIII. kerület, Üllői-ut 66. szám.

Ajánlja saját gyártmányu tisztí, gyógyszerészi, állatorvosi, legény-ségi, ugymint diszmagyar, jogász-és gyermek-kardok sarkan-tyuk, kardkötő és porto-peék; olasz, francia és magyar vivőfelszereléseit.

Mindennemü javítások elfogadtatnak.

Árjegyzéket franco küldök.

Sternberg Armin és Testvére

cs. és kir. szab. hangszer-ipar Budapest, VII., Kerepesi-ut 36. Saját gyártmányu mindennemü hangszerek, azok kellékei és alkatrészei. Mindennemü hangszerek és zenélőművek javítása és hangolása szakszerű pont tóssággal teljesítettik.

WILCOX & WHITE és a CHICAGO

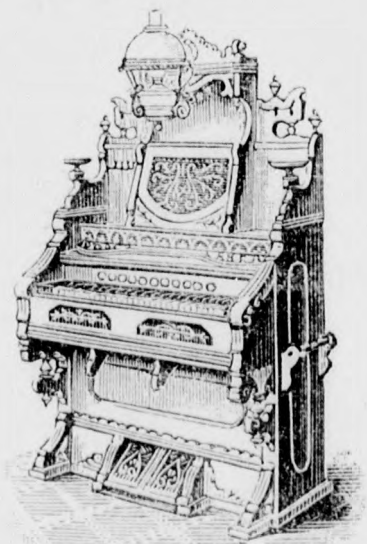
Cottage-Organ-Co

világhírű amerikai harmoniumgyárak kizárólagos képviselői és egyedüli fő-elárusítói.

Templomok, iskolák, hangversenyek részére, valamint magánhasználatra csakis ezen — a hangszépség tekintetében fetülmulhatatlan — és mindenütt elismert kitünő harmoniumok ajánlhatók

STERNBERG ÁRMIN és TESTVÉRE.

Képes árjegyzék: a) harmonikákról; b) mec-naikai zenelo-művekről és a zenélő disztar-gyákról; c) az összes egyéb hangszerekről, mint hegedűk, fuvolák, czipiterák, czipbalmok, zongorákról stb. ingyen és bérmentve kü-ldetik. Árjegyzék kerésnél ké jük megnevezni, hogy miféle hangszerről kívántatik az árjegyzék.

Zenélő automaták egyedüli főraktára.